

Právovárečné domy v Novém Jičíně (VIII.)

Další dvě zastavení nás čekají v této části putování za domy, jejichž historie je spjatá s vařením a čepováním zlatavého moku.

Oblíbený Schankhaus

Bohatě zdobenou fasádou vyniká na novojičínském náměstí i dům č. p. 15 se zvlněnou atikou. Poprvé je připomínán v roce 1594 jako majetek Hanse Mayera, respektive jeho ženy, vdovy Hedwigy. Objekt tvořící nároží severovýchodní fronty domů měl složitý stavebně historický vývoj. Dokládají to v podstatě čtyři samostatné budovy, vzájemně propojené podél Jungmannovy ulice, vycházející z náměstí. Stavbu doplňuje mohutný klenutý cihelný prampouch.

Rozhodně to byl jeden z nejvyšších právovárečných domů ve městě. Svědčí o tom historické záznamy o jednotlivých odkupech, v nichž se zmiňuje tzv. *Schankhaus* (*šenkovní dům*). Mezi majiteli se vystřídal kupříkladu soukenické rodiny Prokopů, Schänků nebo Neumannů. Velmi známou majitelkou se roku 1817 stala Theresie Lindnerová, která v závěti o dvacet let později odkázala značnou sumu z prodeje domu na renovaci Mariánského sloupu a pořízení nové sochy svatého Mikuláše na náměstí.

V roce 1898 dům zakoupili dva židovští společníci Alois Spitzer a Berthold Klappholz, kteří sem umístili sídlo své obchodní firmy nazvané Spitzer & Klappholz. Iniciály SK vyplňovaly dnes prázdný kruh uprostřed atiky na průčelí domu. Následně v meziválečném období roku 1929 zprovoznili nový moderní obchod s látkami naproti vlakovému nádraží. Jehož název ESKA opět, tentokrát foneticky, vycházel z iniciál obou majitelů firmy.

Dům purkmistra-poety

Za jednoho z nejvýznamnějších výtvarných umělců pocházejících z Nového Jičína je považován Anton Kolig (1886–1950), který je stále předmětem zájmu muzeí a galerií v Rakousku, Německu a samozřejmě v Novém Jičíně a Kuníně.

Patrně jeho nejvýznamnější dílo představují „Děti obchodníka Robitscheka“ – obraz z roku 1912 zachycuje děti majitele domu č. p. 16 na novojičínském náměstí. O tomto právovárečném domě se archivní prameny poprvé zmiňují v roce 1594, kdy jeho majitelem byl soukeník a od roku 1588 také purkmistr města Georg Görtler (Gärtler).

Po roce 1597 dům patřil rodině Heinrichů. Významnou postavou této novojičínské familie byl soukeník a měšťan Tobiáš Heinrich, který v těžkých časech třicetileté války v letech 1623 a 1624 zastával funkci purkmistra. Působil také na uměleckém poli jako příležitostný skladatel latinsky psané poezie. Jeho dům převyšoval sousední právovárečné domy.

V průběhu staletí dům samozřejmě prošel několika přestavbami. Naposledy ve druhé polovině 19. století podle plánů stavitele Tomáše Chytila. Majitelé se rovněž střídali, opět to byla soukenická rodina Prokopů a Schänků, kteří měli významné postavení v městské samosprávě a soukenické tradici Nového Jičína. Roku 1866 dům od Heinricha Teltschika odkoupil obchodník Kašpar Robitschek. V roce 1892 se stal dědictvím Karla Robitscheka, jehož rodina zde žila až do první třetiny 20. století.